

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министерство на околната среда и водите

Регионална инспекция по околната среда и водите – Варна

РЕШЕНИЕ

№ ПИ-7/2012г.

Румяна Костадинова Радилова, в качеството си на директор на РИОСВ-Варна, на основание чл.60, ал.2 във връзка с чл. 60, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, издадено Решение по ОВОС № ВА-18/2012г., постъпило искане от страна на възложителя “КА ЕНЕРГИ” ЕООД, вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с Булстат 200473368 с адрес на управление: гр. Варна, бул. “Владислав Варненчик” № 310, вх. № 26-00-341/35/21.06.2012г. със съответни доказателства към същото и изхождайки от това, че в конкретния случай са налични част от заложените в действащото законодателство и по-специално в АПК специфични цели в конкретика-защита на особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, както и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда и в защита на интереса на страната, и като взех предвид изложените в искането на страна в административното производство факти и обстоятелства, а именно:

Осъществяването на инвестиция по изграждане и експлоатация на ветроенергийни паркове е един труден, бавен и не на последно място- скъп процес. Успешното финализиране на подобен процес зависи от множество обективни и субективни фактори. Инвестиционният процес изисква и съдържа в себе си бизнес план, част от който провеждането на редица административно-правни действия относно проекта до фазата на реалното му въвеждане в работна експлоатация. Към настоящия момент дружеството е осъществило редица административни процедури, а именно: придобита собственост за 56 имота, сключени предварителни договори за учредено право на строеж за 14 имота, всичко на обща площ от 1500,00 дка. Проведени са предписаните от РИОСВ-Варна наблюдения на птиците в района на парка. Проведени са детайлни измервания на хапакarakterистиките на вятъра в различни части на площадката на парка и на различни височини. Издадени са заповеди за допускане до изработване на ПУП-ПЗ (за всеки един ветроенергиен агрегат), както и за имота предназначен за изграждане на подстанция. Изработен е координатен регистър за трите основни елемента на всеки един ветроенергиен агрегат: фундамент, сервизна площадка и сервизен път за достъп. Изработен е идеен проект на ПУП-ПЗ за всеки един ветроенергиен агрегат. Проектите за ПУП-ПЗ са съгласувани с Е.оН. Издадени са удостоверения за характеристика и отстояния за всеки един поземлен имот. Издадени са становища от ГВА за съгласуване на ПУП-ПЗ – 70 бр. Издадено е удостоверение за поливност от Напоителни системи за всеки един поземлен имот от площадката на ВЕП. Издадени са актове за категоризация на земята (за всеки един поземлен имот). Изготвен е Доклад за ОВОС и Доклад за ОС. Проведено е обществено обсъждане на ДОВОС и ОС.

Предстоят поредица от важни и изискващи време (за процедиране и за спазване на съответни законовоерегламентирани срокове) процедури като: решение за утвърждаване на площадка и трасе за проектиране ВЕП „Крушари“, заповед за одобрение на ПУП-ПЗ за ВЕП „Крушари“, подаване на заявление за присъединяване на ВЕП „Крушари“, удостоверение за влизане в сила на ПУП-ПЗ за ВЕП „Крушари“, Решение за промяна предназначението на земята, върху която ще се изгражда парк Крушари, издадено от Областна дирекция „Земеделие“/МЗХ; Становище на „НЕК“ ЕАД; Предварителен договор за присъединяване към електроснабдителната мрежа; Виза за проектиране; разрешение за строеж за вятърен парк Крушари, окончателен договор за пресъединяване към елктроразпределителната мрежа, разрешение за ползване и договор за изкупуване на електрическа енергия. Това от своя страна сочи, че ничии интереси не биха могли да бъдат засегнати или увредени от това, че би било евентуално допуснато предварително изпълнение на Решението по ОВОС № ВА-18/2012г. Единствените интереси, които биха били засегнати от предварителното изпълнение, са евентуално материални интереси свързани с потенциалните жалбоподатели, доколкото такива са определени правоимащи по закон лица, като такива евентуално засегнати интереси биха били произтекли от необходимостта на проведат напр. консултации със специалисти, както и от необходимостта да организират защитата си в едно съдебно административно производство по реда на АПК. Тези вреди обаче- предвид и нормативно определения размер на разноските по административни производства, както и особено предвид липсата на практически започнало строителство, са далеч по-малки от вредите, които би претърпял инвеститорът, ако поради административни неуредици се забави финализирането на процедурата по издаването на строително разрешение и сключване на окончателен договор с „НЕК“ ЕАД. Същевременно е налице обществена значимост на настоящото инвестиционно предложение, изразяваща се в това, че същото представлява част от системата от практически действия, по изпълнение на национално ниво на ангажиментите на българската държава за достигане на определени нива на производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници, както и за осигуряване на енергийната независимост на държавата от традиционните източници на енергия. В този смисъл чрез проекта, който е значим като потенциал за производство на енергия от възобновяеми източници се отговаря и способства за съответно изпълнение и на международни ангажименти на Република България и за съответна част от реализирането на Програмата за енергийна ефективност. През април 2011г. е приет Национален план за действие за енергията от възобновяеми източници съобразен с Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и Съвета. Директива 2009/28/ЕО, която в т. 25 препраща към Директива 2001/77/ЕО съгласно, която важно средство за постигане на целите на Европейския парламент и на Съвета е да се поддържа доверието на инвеститорите. Работата на администрацията заема централно място в инвестиционния процес, поради което препоръките на Европейския парламент са насочени именно към оптимизирани на законодателствата на държавите членки на Европейския съюз в тази посока. С решение на Народното събрание от 01.06.2011г. е приета енергийната стратегия на Р. България до 2020г., която отразява политическата визия на Правителството за европейското развитие на България, съобразена с актуалната европейска рамка на енергийната политика и световните тенденции в развитието на енергийните технологии. В Националния план за действие за енергия от възобновяеми източници и в Енергийната стратегия на Р. България се посочват Възобновяемите енергийни източници като важни местни неизчерпаеми ресурси, които са приоритет на националната енергийна политика. За постигане на повече от 16 %-ен дял на ВЕИ в брутно крайно потребление на енергия в страната след 2020г. трябва да бъдат използвани максимално като водният потенциал, така и другите източници на чиста енергия- вятър, слънце, геотермални води, биомаса. Нещо повече Европейския

парламент и Съвета, въз основа на своя опит са приели т. 41 от Директива 2009/28/ ЕО, с която установяват, че липсата на съгласуваност между различните разрешаващи органи пречат развитието на сектора, поради което Директивата препоръчва синхронизиране на съответните законодателства така, че този проблем да бъде разрешен, като администрациите следва да рационализират процедурите си с цел насърчаване на производството на инсталации за производство на енергия от възобновяеми източници.

Още повече, че действащото законодателство допуска от една страна, но и изисква от друга страна внасянето на гаранция, която да послужи за репарирание на евентуалните вреди на засегнатите от предварителното изпълнение лица или обективни дадености. В този контекст следва да се има предвид и ясно заявеното желание от страна на предложителя на инвестиционното предложение да внесе определена от административния орган гаранция, която да отговаря на логиката и буквата на закона. В този смисъл считам, че гаранция следва и трябва да бъде определена. Предвид липсата на конкретен нормативен ред за нейното определяне и с оглед текста на чл. 60, ал. 1, изр. последно от АПК считам, че право на административния орган, допускащ предварително изпълнение е да определи размера на гаранцията. При определянето на този размер ще намери конкретно проявление принципът за оперативната самостоятелност на административния орган. От една страна органът действа при условията на обвързана компетентност относно това, че трябва да определи гаранция-арг. от чл. 60, ал. 1, изр. последно от АПК, а от друга същият орган действа при условията и на оперативна самостоятелност.

Същото следва и от най-новата практиката на административните съдилища по този въпрос, в т.ч. и определящата практика на Върховния административен съд.

При евентуално оспорване на допуснатото предварително изпълнение оспорващите лица следва да имат непосредствен личен интерес, а към настоящия момент в процедурата по ОВОС не са налични аргументирани възражения на лица, имащи такъв защитен и гарантиран от Закона интерес. Освен това, както вече беше отбелязано, допускането на предварително изпълнение на Решение по ОВОС № ВА-18/2012г. няма да доведе до никакъв вреден ефект за когото и да било, предвид етапа в който се намират административните процедури, съпътстващи това инвестиционно предложение и предвид липсата на реална, обективна и нормативна възможност от допуснатото предварително изпълнение да настъпи вредоносен резултат.

За да се прецени и подложи на преценка съответният интерес и как би бил той евентуално увреден, за да се определи размерът на гаранцията по смисъла на чл.60, ал. 1, изр. посл.от АПК, следва интересите и най-вече евентуалното нарушаване на интересите да се определят съобразно естеството на административните актове-налично решение по ОВОС и искане за предварителното му изпълнение. Административният орган трябва да се извърши преценка за това какви ще са реализираните резултати и дадености, които ще бъдат евентуално променени от момента на издаването на разпореждане за предварително изпълнение и които при евентуална отмяна на настоящото разпореждане или на самото Решение чието предварително изпълнение е допуснато ще трябва да бъдат отстранявани, за да се възстанови фактическо положение от преди предварителното изпълнение- арг.от чл.60, ал.6 от АПК. Именно тук следва да се прецени какво и как трябва да обезпечи вносителят на искането на предварително изпълнение в случай на отмяна на административния акт и най-вече при евентуална отмяна на Решението по ОВОС.

В административно-процесуалния кодекс, както и в съдебната практика и практиката на администрацията не са посочени конкретни критерии за преценка или механизъм при определяне на размера на гаранцията по чл.60, ал.1 от АПК. Но административният орган, както по-горе вече беше отбелязано, разполага с правото да действа с оперативна самостоятелност при определянето на такава гаранция изхождайки от конкретиката на случая и от това очакват ли се и ако се очакват- в какъв размер биха били, вредите от допуснатото предварително изпълнение. И как евентуалните вреди от например 20 000 /двадесет хиляди лева/ или друга сума се отнасят към вредите на вносителя на инвестиционното предложение, респ. на искането за предварително изпълнение. В този смисъл считам, че гаранция в размер на 20 000 /двадесет хиляди лева/ се явява необходим и едновременно достатъчен размер, с внасянето на която сума ще се изпълни със съдържание законовата разпоредба на чл.60, ал.1, изр. последно от АПК през призмата на фактите и обстоятелствата свързани с положителното Решение по ОВОС ВА-18/2012г.

Инвестицията, която възложителят възнамерява да извърши е реално част от договорените на ниво ЕС квоти за „зелена енергия” и кореспондира на поетите от РБългария ангажименти по протокола от Киото за намаляване на емисиите от парникови газове. Осъществяването на инвестиционното предложение обосновава защитата на особен важен държавен интерес.

Що се отнася до общественият интерес от предварителното изпълнение и от инвестиционното предложение, като цяло следва да се отбележи и следното: Общественият интерес, който се съдържа в инвестиционно предложение е установен в приетия от Министерството на регионалното развитие и благоустройството Регионален план за развитие 2007-2013г. за Североизточен район за планиране (СИРП) разработен съгласно Закона за регионалното развитие. В този план се отчита потенциалът от използването на енергия от възобновяеми енергийни източници и в частност- вятърната енергия, както и съответствието на подобно развитие на общините в региона, вкл. и общ. Генерал Тошево, с националната стратегия за увеличаване използваемостта на възобновяемите енергийни източници. Визираният по-горе регионален план указва по един недвусмислен начин, че е предоставен и е налице интерес на обществото за реализирането на подобни инвестиционни предложения.

Следователно в рамките на компетентността и задълженията си, административният орган, който издава разпореждане за предварително изпълнение, следва да съобрази дали чл. 60 от АПК е приложим и дали прилагането му не е дерогирано от норми на специален закон, по който се издава основният акт- решението по ОВОС. След така извършената преценка, мотивирана от изложеното, отчитам, че обективно са налице минимум следните от предпоставките на чл.60, ал.1 от АПК:

1. Налице е опасност, да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на административния акт- Решение по ОВОС ВА-18/2012г., тъй като ако в съответните по ЗЕВИ срокове не се реализират съответните права, процедурата по ОВОС би се оказала в значителна степен обезсмислена;

2. От закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда за вносителя на искането за предварително изпълнение- материалният израз на загубата вносителя на инвестиционното предложение и на потенциалната вреда за него е твърде сериозна величина и не би следвало да се откаже създаването на предпоставки за евентуалната по-бърза реализация на намерението;

3. Налице е изрично искане за допускане на предварително изпълнение от страна на възложителя за защита на индивидуален негов интерес- нещо, което Законодателят е

допуснал изрично в края на чл.60, ал.1 от АПК, при това с ясно изразена готовност за внасяне на определена от директора на РИОСВ- Варна гаранция;

4. Налице е нужда от защита на съществен държавен и обществен интерес, свързан с изпълнението на поети от страна на РБългария ангажименти на международно ниво и свързани с опазване на околната среда, което косвено засяга и човешкия живот;

5. Крайната цел е в интерес на обществото, в обществен интерес е и реализирането ѝ в минималния възможен срок, който от своя страна е наложителен и с оглед своевременното усвояване на възможностите за доставка при по-изгодни условия и осигуряване на финансирането на проекта. Ето защо е необходимо отделните етапи от процедурата по разрешаване на различните дейности да бъдат проведени в най-кратките възможни срокове, вкл. настоящото предварително изпълнение.

С оглед на изложеното (обективни дадености и лична преценка на законовите предпоставки), на основание чл.60, ал.2 от АПК,

РАЗПОРЕЖДАМ:

Допускам предварително изпълнение на Решение по ОВОС № ВА-18/2012г. за одобряване осъществяването на инвестиционно предложение с възложител "КА ЕНЕРГИ" ЕООД, Булстат 200473368 за "одобряване" осъществяването на инвестиционно предложение за изграждане на Ветроенергиен парк "Крушари", състоящ се от 79 бр. генератори, на територията на общините Крушари и Генерал Тошево, област Добрич, възложител: „КА ЕНЕРГИ“ ЕООД, гр. Варна.

ОПРЕДЕЛЯМ ГАРАНЦИЯ на основание чл. 60, ал.1, изр. последно от АПК, в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева, вносима в еднодневен срок от уведомлението по следната банкова сметка с титуляр РИОСВ-Варна: IBAN BG 08 SOMB 9130 3337 0237 01, Общинска Банка.

МОТИВИ:

1. Въз основа на изготвения доклад за ОВОС и оценка за съвместимостта с предмета и целите на най-близко разположените защитени зони от Европейската екологична мрежа НАТУРА 2000, Експертният екологичен съвет към РИОСВ-Варна, гласува Решение за одобряване на инвестиционното предложение. Постановено е Решение по ОВОС ВА-18/ 2012г. на Директора на РИОСВ- Варна.

2. При евентуалното провеждане на съдебен контрол за законосъобразност, макар и при спазване принципа за бързина в административния процес, като се отчитат обичайната практика в развитието на контролно-проверяващите производства и нормативно определените срокове за съответни процедури свързани с такива производства, би се осуетило практически или значително затруднило изпълнението на решението по ОВОС, поради наличието на императивната норма на чл.99, ал.8 от ЗООС, която определя 5-годишен срок за започване на осъществяването на инвестиционното предложение.

3. Забавянето на решението по ОВОС ще възпрепятства подаването на искане от страна на инвеститора до „НЕК“ЕАД за сключване на окончателен договор за присъединяване.

4. Наличието на необходимост от смяна на предназначението на земеделските земи.

5. Инвеститорите следва да се снабдят с надлежно разрешение за строеж и на разрешения за ползване, което също изисква време, свързано със спазване на определени по закон срокове.

6. Инвестиционното предложение попада в обхвата на заявените от РБългария ангажименти по протокола от Киото и съответно-в контекста на статута на държавата като член на ЕС (т.е. част от общата квота на ниво ЕС), като защитения от инвестиционното предложение държавен интерес има изключително висока степен на обществена значимост, тъй като има глобално значение за човешкия живот и бъдещето на околната среда не само в регионален, не само в национален, но и в световен мащаб.

7. Сам по себе си, стремежът към енергийна независимост на страната ни, е достатъчно основание да се приеме, че е в настоящата хипотеза е налице особено важен държавен интерес, без последният допълнително да бъде мотивиран и обосноваван, както се посочва в актуалната съдебна практика.

8. Предварителното изпълнение не би засегнало и здравето на гражданите, нито би увредило обществени интереси, като за такива, ако са налични, законът предвижда нужната форма на защита. В този смисъл за изводите на експертите и на експертния съвет при РИОСВ-Варна.

9. Едновременно с гореизложеното, общественият интерес и/или личният интерес на лица, които биха се оказали застрашени от предварителното изпълнение, при положение че разполагат с правнозначим интерес, ще са охранени от внесената от вносителя на инвестиционното намерение гаранция в размера определен му от административния орган съобразно мотивите в настоящия административен акт.

При неизпълнение на задължението за внасяне на определената гаранция, настоящото Разпореждане не влиза в сила.

На основание чл.60, ал.4 от Административно-процесуалния кодекс, разпореждането за предварително изпълнение подлежи на обжалване чрез РИОСВ-Варна пред Административен съд-град Варна в 3-дневен срок от съобщаването му.

Дата:.....
02 07 2012

РУМЯНА РАДИЛОВА
Директор

